

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 24/09/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 35

Chúng ta là người tu học pháp Tịnh Độ nên phải đặc biệt chú ý đến việc giữ gìn tâm thanh tịnh thì mới tương ứng với cõi Tịnh. Chúng ta luôn phải rõ ràng, tường tận, đặc biệt là phải tỉnh táo khi lâm chung. Nếu niệm Phật nhiều năm mà khi lâm chung thần trí mờ mịt thì chúng ta đã thất bại.

Có rất nhiều người niệm Phật mắc những chứng bệnh nặng như bệnh mất trí nhớ Alzheimer hay tai biến. Đó là do lúc thường ngày không tu tập phước báu. Nhà Phật dạy chúng ta phước huệ song tu. Tu huệ thì phải tu phước và tu phước không thấp hơn tu huệ. Người tu hành có phước khi đi khát thực được người ta cho nhiều thức ăn còn không có phước thì người ta thậm chí không cho gì. Cho nên chúng ta phải tích cực tu phước.

Hòa Thượng Hải Hiền cả đời lao động vất vả, khai hoang hơn 100 mẫu đất, trồng rất nhiều ngũ cốc để cúng dường mọi người. Ngài là tấm gương về tích công bồi đức. Chúng ta đừng nên chỉ hưởng phước mà quên mất việc tạo phước. Chúng ta không có ý niệm làm việc tốt để có dư phước, để có đời sống tốt hơn mà chúng ta “*tu phước, tích phước, tiết phước*” là y giáo phụng hành theo lời dạy của Hòa Thượng.

Bản thân tôi trong nhiều năm nay thường ở một mình, luôn làm rất nhiều việc. Tôi không yêu cầu một ai ở lại giúp đỡ tôi. Mọi người đều đã đi làm việc ở các nơi khác, tiếp tục tạo ra phước lành, tạo ra vật chất để cúng dường cho những người khác. Mỗi ngày, tôi làm rất nhiều việc trong đó có trồng trọt, chăm sóc và thu hoạch hai vườn rau để cúng dường. Đó chính là tích phước, tiết phước. Năm nay, tôi dự kiến sẽ xây dựng thêm ba vườn rau ở một số tỉnh. Vườn rau thứ nhất ở Bắc Ninh sắp xây dựng xong và hôm nay vườn rau thứ hai ở Buôn Mê Thuật bắt đầu khởi động.

Tôi nói như vậy là để mọi người biết rằng chúng ta luôn có rất nhiều cách để “*tu phước, tích phước, tiết phước*”. Hòa Thượng từng dạy rằng: “*Khi hơi ấm còn trong ta, khi linh hồn còn trong thân xác tứ đại thì phải mau mau làm việc tốt*”. Cho nên chúng ta đừng nên chảnh máng để rồi khi ngày tháng qua đi, chúng ta muốn làm nhưng thời gian lại không cho phép.

Có người ỷ lại vào câu nói rằng “*Niệm Phật một câu phước sanh vô lượng, lễ Phật một lễ tội diệt hà sa*” nên chỉ biết niệm như nhai trầu mà không biết tự quán chiếu rằng để có được vô lượng phước báu thì phải niệm Phật như thế nào mới đúng và niệm Phật

với tâm thái nào? Có “*Chân thành, Thanh tịnh, Bình đẳng, Chánh giác, Từ bi*” không hay là đang niệm với tâm “*tự tư tự lợi*”, tâm hư danh ảo vọng, tâm hưởng thụ “*năm dụng sáu trần*”, tâm “*tham sân si ngạo mạn*”? Niệm như thế, chúng ta sẽ không có phước và mọi việc cũng chẳng tốt hơn chút nào.

Hòa Thượng Hải Hiền có 92 năm niệm Phật. Với công lực đó thì Ngài chỉ cần niệm Phật là đủ, thế nhưng Ngài vẫn khai khẩn hơn 100 mẫu đất và trồng ra rất nhiều ngũ cốc. Học tập Ngài, chúng ta đừng để mọi việc trở nên quá muộn. Không chỉ trồng rau mới tu được phước, mỗi người trong cương vị công tác của mình đều nỗ lực hết sức thì cũng sinh ra phước báu.

Hôm qua, tôi có khuyên các anh em trong Hệ Thống rằng: “*Đừng bao giờ tạo áp lực mà hãy tạo động lực làm việc cho mình.*” Cho nên ai đó đang lao động, làm việc ở một phương trời nào đó thì hãy luôn nhớ rằng tôi ở nơi đây cũng đang nỗ lực, không chểnh mảng, trong tâm luôn khởi ý niệm cho đi chứ không có ý niệm thu vào. Mỗi sáng, tôi đều lễ Phật, đọc bài trước khi lên lớp và sắp xếp không gian, máy móc thiết bị, âm thanh, hình ảnh cho lớp học trực tuyến này.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: “*Kính bạch Hòa Thượng, biết phải quấy, biết thiện ác thì làm thế nào làm đến được không chấp trước?*” Hòa Thượng trả lời: “***Biết được thiện ác, biết được phải quấy là vô cùng quan trọng. Đại sư Ấn Quang cả đời giáo học của mình luôn chú trọng những điều này.***

“Ấn Tổ đã dùng Liễu Phàm Tứ Huân dạy cho chúng ta nhận biết tình hình nghiệp nhân của chúng sanh trong sáu cõi. Ngài dùng Cẩm Ứng Thiên, An Sĩ Toàn Thư giúp đỡ chúng ta nhận biết phải quấy, phân biệt được tà chánh và trong cuộc sống thường ngày, biết cách làm thế nào xa lìa được tà ác, tu học được thiện pháp. Chúng ta có thể y theo ba bộ sách này mà đoạn ác tu thiện, rời xa tà, tiếp cận chánh, lão thật niệm Phật cầu sanh Tịnh Độ thì nhất định được sanh.

“Thập Thiện Nghiệp Đạo Kinh chính là dạy chúng ta phân biệt được thiện ác. Trái với 10 thiện là 10 ác. Mười ác nghiệp nhất định là tội ác, nhất định là đọa lạc. Cho nên chúng ta không nên xem thường mà phải chăm chỉ nỗ lực thể hội, cố gắng tu hành. Làm được như vậy, chúng ta mới có thể thành tựu được đại nghiệp niệm Phật vãng sanh của chúng ta.

“Muốn không chấp trước, không dính mắc thì phải có công phu. Cần phải nhận biết được đạo lý trên Kinh đã dạy: Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng. Phải biết được mọi hiện tượng là không thật, là hư vọng thì tất cả mọi sự chấp trước của bạn liền buông xả.” Chỉ có niệm Phật vãng sanh mới là đại nghiệp còn mọi việc thế gian, kể cả “*việc tốt cần làm nên làm*” cũng không phải là việc chính yếu. Việc chính của chúng ta là phải liễu thoát sinh tử, ra khỏi luân hồi.

Có người chưa hiểu thế nào là chấp trước dính mắc. Giải thích điều này một cách nôm na là khi chúng ta tặng ai đó một món quà và chỉ nhận lại được sự thờ ơ, lạnh nhạt từ phía người nhận khiến chúng ta cảm thấy khó chịu thì đó là trạng thái chấp trước. Rõ ràng chúng ta biết ở thế gian mọi thứ đều là không thật nhưng chúng ta vẫn mong mọi thứ tồn tại, ở bên chúng ta càng lâu càng tốt. Đây chính là chấp trước! Vì sao chúng ta chấp trước? Vì nhiều đời chúng ta huân tập điều này thành quá quen thuộc!

Hòa Thượng nhấn mạnh: ***“Chúng ta phải biết rằng chấp trước là một mảng không. Tuyệt đối không phải nói là bạn chấp trước thì bạn sẽ giữ lại được, nắm lại được hay có được nó. Đây là cách nhìn, cách thấy sai lầm. Bạn không chấp trước hay có chấp trước thì các pháp (mọi thứ, mọi sự, mọi việc, mọi vật) đều là không. Phật dạy chúng ta lìa khỏi tất cả phân biệt, vọng tưởng, chấp trước là điều hoàn toàn chính xác.”***

Đây là cảnh giới của Hòa Thượng còn chúng ta biết mọi thứ là không thật, là hư vọng nhưng vẫn không buông ra được để rồi đến khi nó phải ra đi thì chúng ta vẫn cố bám víu vào nó. Việc này khiến chúng ta khổ vô cùng tận. Một ngày từ sáng đến tối, thậm chí đến khi đi ngủ, chúng ta vẫn chấp trước. Hòa Thượng từng hỏi: *“Có khi nào bạn nằm chiêm bao bạn thấy không có mình không? Lúc nào bạn nằm chiêm bao cũng thấy có mình trong đó”*.

Quan trọng nhất là trong cuộc sống thường ngày, chúng ta phải biết thế nào là thiện ác, phải trái, chánh tà. Tổ sư Ấn Quang cả đời nỗ lực khuyến thiện theo hướng này. Ngài tích cực đề xướng sách của nhà Nho, nhà Đạo gồm Liễu Phàm Tứ Huấn, Cẩm Ứng Thiên và An Sĩ Toàn Thư. Tại sao cả đời Tổ sư đề xướng sách thiện? Là để hướng dẫn con người ngày nay biết đến thiện, lánh né tà, hướng đường chánh, phân biệt được đâu là phải quấy. Theo Hòa Thượng, người ngày nay làm được như vậy là tốt lắm rồi còn khuyên họ tu hành là việc quá xa vời. Nghe lời nói này của Hòa Thượng, chúng ta tự quán sát xem sau 10, 20, 30 năm học Phật thì tâm cần cầu giải thoát của chúng ta đang ở mức nào?

Câu hỏi thứ hai: *“Kính thưa Hòa Thượng, Cha con trong lúc tức giận từng nói: “Sau khi tao chết, không được làm hậu sự theo nghi thức Phật giáo! Tao không học Phật, mấy người học Phật là việc của mấy người!” Con nghe Cha nói mà thấy rất đau lòng. Vậy khi Cha con mất, con phải làm sao?”* Việc này trong nhân gian thường hay xảy ra. Có người trong lúc tức giận thường nói rằng nếu chết thì không được làm việc này, việc kia. Đây là sự chấp trước nhưng sự chấp trước này quá kiên cường.

Khi xưa tôi từng hộ niệm và nhập liệm cho một cụ bà. Tôi thấy bà có nhiều quần áo rất đẹp thì khuyên người nhà nên tạo phước cho Bà bằng cách mang quần áo đi làm từ thiện. Tuy nhiên, người nhà sợ hãi nói rằng bà cả đời không bao giờ cho ai một thứ gì, thậm chí ngay thời điểm đó, cả nhà quỳ lạy xin phép Bà thông qua xin keo bằng đồng xu mà vẫn không được. Đây chính là sự chấp trước.

Trả lời câu hỏi thứ hai, Hòa Thượng nói: **“*Học Phật thứ nhất là phải hiếu thuận đối với Cha Mẹ. Trên Kinh Quán Vô Lượng Thọ dạy điều thứ nhất trong Tịnh nghiệp Tam phước là Hiếu Dưỡng Phụ Mẫu, Phụng Sự Sư Trưởng. Chúng ta học Phật đã học không tốt khiến cho người nhà xem thấy phản cảm, khiến Cha Mẹ và Sư trưởng ghét bỏ.***

“*Chúng ta đã học sai rồi! Chúng ta đã học không đúng pháp, nhất định phải phản tỉnh, phải sửa đổi mới được. Thế nhưng, theo câu hỏi này, khi Cha mất, nhất định bạn phải làm theo nghi thức của Phật, như vậy mới biểu thị tâm hiếu của chính mình.*”

Hậu sự cho người mất cử hành theo nghi thức Phật giáo không phải là yêu cầu cả nhà phải quy y Phật, cả nhà phải ăn chay rồi từ nay về sau phát nguyện phải theo đạo Phật. Việc lo hậu sự theo nghi lễ Phật giáo thường được tổ chức rất long trọng nhưng không tốn một xu nào, khiến mọi người ai cũng an lòng.

Trong câu hỏi này, tuy người Cha nổi giận mà nói như vậy nhưng nếu người con làm đúng pháp, làm với tâm chân thành, cung kính thì nhất định người Cha sẽ rất vui. Chúng ta phải chú ý rằng đã là người học Phật thì phải làm được điều thứ nhất trong Tịnh nghiệp Tam phước. Chúng ta học Phật phải làm sao không để Cha Mẹ hay người thân sinh ra phản cảm với việc học Phật của chúng ta như người Cha trong câu hỏi này.

Câu hỏi thứ ba: **“*Kính bạch Hòa Thượng, chúng con thường đi trợ niệm cho người, thế nhưng có người nói rằng nếu chúng con đi như vậy thì tương lai oan gia trái chủ của họ sẽ đến để tính sổ chúng con khi chúng con lâm chung. Vì nghe như vậy nên có người đã không dám đi giúp người trợ niệm. Vậy thì chúng con phải làm thế nào để cho tốt?”***

Qua câu hỏi này, chúng ta thấy rằng chúng ta không nên nói lung tung, đã không biết thì không nên nói, không nên tạo ra sự phải quấy khiến người khác bất an. Oan có đầu, nợ có chủ nên không có việc oan gia trái chủ của người khác lại đến gây phiền phức cho người hộ niệm.

Hòa Thượng trả lời: **“*Bạn trợ niệm giúp người về Tây Phương Cực Lạc để đi làm Phật thì tương lai khi bạn lâm chung, Phật nhất định sẽ đến tiếp đón bạn. Bạn không cần phải lo lắng việc này! Bồ Tát Đại Từ nói bạn giúp được hai người vãng sanh thì bằng chính mình tinh tấn. Bạn giúp 10 người vãng sanh thì phước báu của bạn là vô lượng vô biên. Bạn có thể giúp 100 người vãng sanh thì bạn chân thật là Bồ Tát.***

“*Giúp người trợ niệm là giúp người vãng sanh thành Phật. Đây là công đức đệ nhất ở thế gian này và không việc gì có thể so sánh được. Tất cả phải y theo Phật pháp, Phật dạy chúng ta Tứ Y Pháp trong đó có Y pháp bất y nhân. Những người nói ra lời nói này, không có chứng cứ, miệng họ tùy tiện mà nói không đúng sự thật.*”

Chúng ta đừng nên tin vào những lời nói không đúng sự thật này. Tuy nhiên, ở thế gian, hễ người ta đang làm việc gì đó tốt đẹp nhưng chỉ cần nghe ngóng rằng việc đó tổn hại đến họ thì họ lập tức nổi lên tâm ích kỷ mà liền bỏ công việc đó ngay.

Trước đây, tôi viết bài cúng thí thực, xuất phát từ lời nói của cô Dương Thục Phương rằng chúng sanh ở các tầng không gian khác rất khổ. Họ cần có nơi tu hành và cần được ăn nhưng có ai vì họ mà phát tâm bố thí không? Tại sao chúng ta không phát tâm bố thí cho họ? Chỉ cần ít bánh, ít cháo, khởi tâm thương yêu là họ đã được nương nhờ. Nơi tôi ở, tôi vẫn cúng bao nhiêu năm rồi mà mọi việc luôn an ổn, chẳng có việc gì xảy ra, cũng chẳng nhìn thấy bóng Ma nào.

Tuy nhiên, có người làm theo thì bị người khác hù dọa rằng: “*Rước Ma đến thì dễ chứ đưa Ma đi thì khó*”. Họ nói như vậy là sai vì đất có Thổ công, sông có Hà bá, cho nên nơi nào cũng có các vị thần cai quản. Trong nhà chúng ta thờ Phật, thờ Hòa Thượng, thờ cửu huyền thất tổ vậy thử hỏi xem có ai ở ngoài đường mà dám vào phá được không? Chúng ta mời họ ăn, họ rất hoan hỉ, ăn xong thì đi. Ma cũng có đội trưởng, đội phó, không phải muốn phá là phá được đâu!

Câu hỏi thứ tư: “*Kính bạch Hòa Thượng, trước bàn Phật đốt đèn từ dầu bơ. Dầu bơ làm từ sữa bò cũng là máu huyết của bò. Thời xưa không có điện thì còn có thể chấp nhận được nhưng ngày nay, điện lực phát triển, việc dùng điện, dầu sấp, dầu thực vật đều được nên có cần phải dùng đến dầu bơ nữa hay không?*” Rõ ràng qua câu hỏi này chúng ta thấy rằng thế gian rất rối ren, tâm cảnh con người luôn vọng tưởng làm chướng ngại tâm thanh tịnh.

Hòa Thượng trả lời: “*Ý kiến của bạn cũng hay, trên ban Phật của chúng ta nơi đây cũng thắp một ngọn đèn dầu nhưng không phải là dầu bơ mà là dầu thực vật. Trước mặt Phật, cúng dường ngọn đèn là biểu pháp. Đèn tượng trưng cho việc đốt cháy chính mình (hy sinh chính mình) để chiếu soi (phục vụ, giúp đỡ) cho người khác. Chúng ta nhìn thấy ngọn đèn này thì phải nghĩ rằng chúng ta cũng như ngọn đèn hy sinh chính mình để giúp đỡ cho người. Phật dùng phương pháp này để dẫn dắt chúng ta, để mỗi niệm chúng ta không quên xả mình vì người. Cho nên dùng đèn sấp là biểu thị tốt nhất còn dùng đèn điện thì rất khó để biểu thị*”

Chúng ta thấy phương pháp của Phật hay vô cùng. Biểu pháp của việc cúng ly nước cũng rất hay. Chúng ta cúng một ly nước trong chứ không phải nước trà trước mặt Phật bởi nước biểu thị cho sự thanh tịnh. Vậy thì mỗi khi nhìn thấy ly nước là nhắc nhở chúng ta rằng tâm mình có thanh tịnh không? Hằng ngày có “*hỷ, nộ, ái, ó, ai, lạc, dục*” không?

Hay khi chúng ta cúng hoa quả trên ban Phật thì cũng cần hiểu ý nghĩa tượng trưng của hoa và quả là nhân quả đồng thời. Hoa tốt tức nhân tốt thì quả mới tốt. Tuy nhiên, đa phần người ta cho rằng cúng Phật là để Phật hưởng dụng.

Người Xinh-ga-po và các nước có người Hoa thường ưa chuộng sử dụng đèn đốt. Ở Việt Nam cũng có nhiều người cúng dường đèn dầu về Chùa. Họ cho rằng cúng dường tượng Phật và đốt đèn có phước báu lớn lắm. Chúng ta phải hiểu rằng thắp đèn là để nhắc nhở chính mình phải nỗ lực làm các việc gì đó thiết thực lợi ích chúng sanh, chứ không phải mua rất nhiều đèn dầu mang đi đốt. Thay vì mua như vậy, hãy đem tiền tặng cho những người khác./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!